

Bilinen Ve Bilinmeyenin Yalnızlığına Düşmek

— kul mehmet · 17 Mayıs 2013

Benlik içgüdüsünden yoksun, benlik ikileşmesi hastalığın yakalanmış bir hasta gibi olmamak adına benlik yitimine, yakalanmamak için, koşar adımlarla koşuyordu. Bu konuda duyguları ve fikirleri ayrı olmasına rağmen alçak gönüllülükle, fazla tartışmaya girmeden ve sanki bir anda karşılaştığı bu korkunç olayı gerçekte değil de rüyada yaşamış olsa idim düşüncesi ile ve korkusu içinde hemen uzaklaşmıştı guruptaki arkadaşlarından. Bir anda empati kurarak olanları düşündü ve ürperdi. Arkadaşları ile okuldan tanışmış ve o zamanlarda normal olan arkadaşları ardan geçen bunca yıl sonrasında çok değişmiştiler. Benlik başarısızlığına yenik düşmüş herkes kendi benliğini ön plana çıkarmanın telaşı içinde olmaları nedeni ile ortak bir konuda fikir birliğine varamadan kavgaya girmek üzere idiler. Her ne kadar bu benlik çatışmasında son verecek benlik çözümlenmesi için o kadar dil dökmüş fakat başarılı olamamıştı.

Herkes kendi düşüncelerini kendi bildiğine uydurarak söz sahibi olmasını fark ederek, uzaklaşmıştı. Tartıştıkları konu insanı güldürtecek cinste idi ama onlar için hayat meselesi idi. Cemal

-Şirketler tüketim malzemeleri ve asıl ihtiyaç malzemeleri üretirken insanların zihnini kontrol ederek zorunlu olarak aşırı tüketime girilmesine neden olan reklamlarla insanların kafasına silah dayatarak tüketilmesine neden oluyor. Bunu birey olarak bizler ortadan kaldırmalıyız gerekirse dişe diş kana kan dökerek mücadele etmeliyiz.

Kürşat hırsla

-Bencillik ve kişisel hırsla sadece kar etmek için kurulmuş bu şirketler toplumu yani bizleri birbirimizi sevmekten ve eşitlik kuralını bozan ideolojileri ile bizleri parçalamanın peşindeler.

Gürkan

-Çok haklısınız arkadaşlar kendi pozitif yaşam değerlerimizi uygulamaktan alıkoyan çalgınca tüketimimize neden olan ürettikleri ama hiçte ihtiyacımız olmayan ürünleri reklamları ile tüketmemize için bizi zorlayan bu şirketleri ortadan kaldırmalıyız. Sen ne diyorsun çetin?

İşte burada ipleri koparmıştı.

-Arkadaşlar sizleri tanıyamıyorum sizler ne dediğinizi biliyor musunuz? Bu konu nereden ve birden aklınıza geldi çok yanlış düşünüyorsunuz?

Gürkan

-Bu ideolojileri ile bizler sağlıklı birey olmaktan uzaklaştırarak insanların kendi kendini değiştirmesine imkân vermeden kendi ideolojileri doğrultusunda değiştirecek hareketlerinde başarıya ulaşmadan, onları yok etmeliyiz gerekirse silahlarla hatta bombalarla harekete geçmeliyiz.

Çetin

-Arkadaşlar sizler benden habersiz uyuşturucumu kullanıyorsunuz? Bu ne biçim bir tartışma bu şirketler hiçte sizin zannettiğiniz gibi bir ideolojinin içinde değiller.

Kürşat

-Arkadaşlar Çetini ele geçirmişler geç kaldık galiba.

Gürkan

-Hayır, geç kalmış değiliz. Daha diğer bireylerimiz olanların zihinlerine kazınan bu yanlış fikirlerinden kurtarmanın hareketine geçmek için geç kalmış değiliz. Bizleri zorlayarak fikirlerimizi ve duygularımızı reklam denilen olgu ile bastırılarak esir alacaklarını düşünüyorlarsa yanılıyorlar arkadaşlar. Hislerimizi herkesin önünde dışa vurarak ve herkese göstererek ilk hareketimizi uygulamaya geçirmeliyiz. Onların içinde taht kurmuş şeytani fikirlerini gün yüzüne çıkarmalıyız veya birey olarak hep birlikte açığa çıkarmalıyız.

Kürşat delice bir kahkaha atarak

-Evet, içlerinde taht kurmuş bekleyen şeytanı çıkarmalıyız. İçlerine birer tane polis yerleştirmeliyiz aynı bizler gibi olanlardan. İşte teknoloji diyerek bizleri esir alarak her gün yeni bir sihirli kelimeler ekleyerek bizleri çılgınca tüketmeye zorluyorlar. Yok, bilmem işletim sistemi yok akıllı yok bilmem parmak hissiyatı pardon dokunmatik yok bilmem yüz tanıma zırvalığı ile bizleri esir almanın uğraşı içindeler. Bacaklarımızı açarak bizi becermenin peşindeler. Evet, görür gibiyim. Sizlerde görüyor musunuz arkadaşlar. İşte bak gözümün önündeler bunu görüyorum.

Kürşat'ın gözleri, şeytanca ve çapkın bakışlar içinde, her yöne dönerek bakan bakışlar içinde gururla.

-Evet, bende görüyorum işte gözlerimin önünde bakın telaş içindeler! Kendimizi ve herkesi korumalıyız. Koruma altına almamız. Bu işi biz, yapmazsak başkası yapmayacak arkadaşlar. Bu konunun tasarruf fonksiyonu ve gizlice gözetlenmesi ve kontrol altına alınması görevi artık bizdedir. Acı acıyı keser, suda sancıyı arkadaşlar. Bu yetenek yaklaşımı bizde var bunaa inanın. Bir yerde okumuştum evet, evet hatırlıyorum "kapitalist üretimde, tüketici olan bizleri daha fazla üretime neden olan daha fazla tüketime sevk ederek, beden ve ruhlarımızı esir almanın ve direnmeden kabul ettirmenin peşinde, olduklarını beden ve ruh dilini çok iyi kullanarak bizlere sunulanı direnmeden kabul ettirmenin peşinde" imiş gibiydi galiba.

Çetin hariç diğerleri alkışladı. Birbirlerini ağırlayan birbirlerine ikram eden bir eda ile birbirlerine sarıldılar. Çetin endişeli olarak.

-Siz. Sizler bu konuda gerçekten ciddi misiniz? Rüyamı görüyorsunuz ayık, olarak? Yoksa bana şakamı yapıyorsunuz? Bunu yaparak özgür tercihler yapacağınızı mı zannediyorsunuz?

Kürşat kızarak

-Tabi'i ki ciddiyiz.!

-Sizler böyle yaparsanız eğer, insanlara dünyaya ve yaşama yabancılaşırsınız bunun farkında değil misiniz? Sizlere ne oldu? Neden bu yaptıklarınızın kötülüğünü ve çıkmaza girdiğinizi kavrayamıyorsunuz? Bizler bu dünyaya ait'iz

Şaşkınlık ve hayretler içinde

-Siz. Sizlerler! Kim olduğunuzu nasıl hissettiğinizi ve davrandığının farkında mısınız? İnsanlar bu keşif akımına kapılarak hayatlarını kolaylaştıran güzellikleri kendi istekleri ve özgür iradeleri ile yararlanmasının nesi yan.. Yanlış. Sizlere neler olmuş böylesine hastalı...

Durdu, düşündü sözün gerisini getirmekten vaaz geçti. Tek başına çabaya girmenin hiçbir şeyi değiştirmeyeceği anladı. Daha fazla uğraşarak olursa, oluşacak olan ayrılık çöküntüsüne gidileceğini ve bu uğraşı başaramayacağı duygusuna, kapılarak yumuşak bir dille konuşarak buradan uzaklaşmanın gerektiğini anlayarak, sustu

Gürkan yerinden duramıyordu. Hırsla üzerine doğru ilerleyerek

-Evet, neden sustun sözünü yarım bıraktın.!

Korku ile kenara çekildi. Hayatında endişe etmeye başladı.

-Bir an sanki haklı olabilirsiniz düşüncesi aklımda geçer gibi oldu da o nedenle sustum.

-İşte oldu arkadaşlar hepimiz aynı düşüncedeyiz çetin kardeşimizde bizimle birlikte.. hahahaha..İşte çalışınca oluyormuş.

Bu tehlikeli ortamdan uzaklaşmanın telaşına kapılmış ve bir an fırsatını bularak koşar adımlarla koşarken

-Arkadaşlar acil bir işim var gitmek zorundayım. Ben sizi ararım kusura bakmayın unutmuşum.

Diyerekten onların konuşmalarını beklemeden uzaklaşmaya başladı. Aynı olayı tekrar yaşamının etkisini

ile tir, tir titreyerek bu korkunç endişenin kaygısını bedeninde duyuyordu. Bir anda aniden durdu, acaba

arkadaşlarımın söyledikleri konu gerçek olabilir mi, gerçeklik payı var mıdır düşüncesi ile hayretten

donakalmışçasına durdu. İkilemeye, düşmüşçesine şaşkınlık içinde kararsız düşünmeye başladı. Acaba

yenilgiye uğrayan ben miyim hezeyanı içinde kaldı! Ya gerçekse? Bu soruların bilinmezi içinde daha hızlı

koşmaya başladı. Bir an önce eve giderek bu karmaşadan bilinen bilinmezden veya bilinmez bilinenden

kurtulmak için sakın bir düşünce ile düşünmenin heyecanını kalbinde hissederek bir an önce eve

gitmenin telaşı ile daha da hızla koşmaya başladı. Sağlıklı düşünemiyordu. Çöküntünün hendeğine ve

yenilgiye uğramış arkadaşlarını bu halde görmenin veya kendisinin bu yanılgılı olabilecek duruma

düşmüş olabileceğinin derin endişesi ve gönül hüznü ve imkânsızlığın olasılığına düşmüş bir şekilde

keder içinde onları terk ederek gelmesinin sıkıntısı ile evin kapısını çaldı. Keşke bu olayın yaşanmamış

olma olasılığı olsa da, iç huzuru ile- bu yaşadığı korkunç gerçekleri yaşamadan- arkadaşları ile samimi bir

muhabbetle birbirlerine ve tüm insanlara muhabbet besleyerek bunun tatlı söyleyişine girerek mutlu ve

şen ayrılmanın imkânı olsa idi düşüncesinde iken ile kapı açıldı. Kapıyı açan eşi Halide idi. Kendisini

mutsuz ve kederli görünce hayretler içinde.

-Hayatım neden böyle bitkinsin? Çocukluk arkadaşlarını yirmi yıl sonra yeniden görmenin güler yüzü ile

gülünçlü olarak gelmen gerekirken neden böylesine bitkin ve hayrete düşmüş şaşkınlık içinde sin?

Zorlukla ve hazine bir sesle.

-Hayatım, hiç sorma şu anda arkadaşlarımda gördüğüm veya bende gördüğümü sandığım inanılmaz

çöküşün, gerçek şokunu yaşıyorum! Uzun bir hikâye sana sonra anlatırım. Biraz uzanarak dinlenmek ve

sağlıklı düşünerek bu şoktan kurtulmak ve gerçek olanı bulmak bilmek istiyorum!

-Sen bilirsin hayatım, istersen bir soğuk duş al kendine gelersin.

Banyoya girerek soğuk suyu açarak uzunca bir süre soğuk duş aldıktan ve durulandıktan sonra

kanepeye uzandı. İçinden "Acaba bilinen ve birbiri ile ilgili olmayan bilinmeyen ve birbiri ile alakalı olan

veya olmayan bu bilinen veya bilinmeyen düşünce ve sözlerin hangisi doğru "düşüncesi karmaşası

ve bilememenin ezikliği şaşkınlığı ve kararsızlığı içinde uykuya daldı. Acaba bilinen ve bilinmeyen

yalnızlığına, bilinmeyen ve bilinen gerçeğin kör kuyusuna düşerek, ileride görünen iki ışığın hangisine

doğru ışık, hangisinin karanlık yanıltıcı ışık olduğunu bilerek yürümek, hangisinin doğru olduğunu

bulamamanın bir an bilinmezlik sancısına düşmeden ve kurtulmak için hangi yöne doğru ilerlemek için

karar vererek yürümek gerekir Sizce hangisidir? Bu konuda karar vermek için, ölçümüz veya ölçünüz ne

olmalıdır?